

דפי יגור

יום ה', ט"ו בחשוון תשפ"ב, 21.10.2021, גיליון מס' 5011

2. קבלה למועמדות

גל יובל - בנם של טלי ואילן יובל. בן 24 אח של רוני ותום.
לאחר התיכון התגייס לגבעתי, עם סיום המסלול יצא לקורס מ"כים ונשאר בביסל"ח עד השחרור.
עובד כמדריך ב-ז"ט' בשנתיים האחרונות.
תחילת מועמדות ב-1.9.21.
התחלת מועמדות אושרה.

ישיבה מיום 2.10.2021

1. דוחות כספיים לשנת 2020 (31.12) קיבוץ יגור

מוזמנים: רוי"ח לי-און סמית (ברית פיקוח), אופיר צירלין, יוסי בקר.

הוצגו הדוחות הכספיים של קיבוץ יגור לשנת 2020. הדוחות יובאו לאישור האסיפה במהלך החודש הקרוב.

החלטה עקרונית בדבר שיוך / אי-שיוך (דירות)

הצעת החלטה לאסיפה

- הקיבוץ קיים דיון בשאלת הכיוון האסטרטגי להסדרת זכויות הדיור של החברים.
- לאחר השלמת הדיון מובאת בפני האסיפה להכרעה החלטה בדבר הכיוון האסטרטגי אליו יפנה הקיבוץ.
- ההצבעה תיערך ביחס לשאלה: **בעד / נגד שיוך דירות.**
לעניין החלטה זו:
"שיוך דירות" - בהתאם לחלופות הקבועות בהחלטות מועצת מקרקעי ישראל:
"שיוך ישיר" - בהתאם לקבוע בהוראות סימן ד' לפרק 8.4 לקובץ החלטות מועצת מקרקעי ישראל
או
"חלופת האגודה" - בהתאם לקבוע בהוראות סימן ה' לפרק 8.4 לקובץ החלטות מועצת מקרקעי ישראל
או
כל החלטה עתידית שתאושר על-ידי מועצת מקרקעי ישראל לענין הסדרת זכויות דיור חברי הקיבוץ.
- ככל שרוב מבין המצביעים בעד ונגד יבחר בעד שיוך הדירות, תקודמנה החלטות ליישום תהליך שיוך הדירות ולבחירה בין חלופות השיוך (החלופה הישירה / חלופת האגודה).
- ככל שרוב מבין המצביעים יצביע נגד שיוך הדירות - תובא בפני האסיפה הצעה מפורטת בדבר הסדר דיור חליפי (ללא שיוך) על-בסיס המתווה שהוצג לציבור במסגרת התהליך.
- אין בהחלטה זו כשלעצמה להעניק זכויות למי מהחברים ו/או לכל גורם אחר טרם ייקבעו התנאים להענקתן, בהתאם להחלטות מפורטות שיתקבלו, לרבות במקרה שיהיה רוב לביצוע שיוך דירות. אין באימוץ החלטה על שיוך דירות להוות מצג או התחייבות ככל הנוגע להשלמת התהליך או למועד מימושו.

יום ב', ה' בחשוון תשפ"ב, 11.10.2021

הבאנו לקבורה את חברנו

יעקב כרמי ז"ל

בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף בצערם של

מרטין פרליס

ובני המשפחה

על מות האם רנה אטלן ז"ל

1. עקרונות הסדר דיון

עמית שילה: אנחנו בקריאה שנייה לקראת הצבעה. ישראל סלע הציע לדחות את הדיון בעוד כ-4 חודשים ומשך בינתיים את הצעתו.

הלל לויטן: צריך לאפשר לכל מי שרוצה לדבר לעשות את זה לפני ההצבעה. השאלה היא לאן אנחנו רוצים להגיע. לא עסקנו בזה מספיק. עוסקים במספרים ולא במטרה של כל המהלך. זה כאילו מובן מאליו. לא שמעתי מאנשי ה"שיוך" לאן הם רוצים להגיע. אם זה רק הורשה, אולי יש עוד דרכים. בשנות ה-90, כשהתנועה הקיבוצית היתה במשבר גדול, נפתחו שני המסלולים האלה של בניית שכונות קהילתיות ושיוך דירות. לא ידעו איך הקיבוצים יתקיימו וחיפשו דרך להבטיח את החיים. לקיבוץ אחד לא היה כסף לשלם את החשמל. ההרחבות יצרו בעיות קשות והפסיקו אותן, כי נוצרו שתי אוכלוסיות ביישוב אחד. זה גם מה שיקרה ב"שיוך". ה"שיוך" יוציא את הדירות לשוק. מי שחושב שנוכל להגביל את ההורשה לחברים, משלה את עצמו. אנחנו יכולים להתמלא באוכלוסייה שלא רוצים להיות חברי קיבוץ, אנשים טובים והכול, אבל לא רוצים קיבוץ. אני מבין שהצעירים רוצים את השיוך, אבל לבנים ולבנות שרוצים לחיות כאן לא יהיו דירות. בעולם יש מגמה של יצירת קואופרטיבים לדיון, ואנשים שוכרים. יגור ידעה מספר ויכוחים ומחלוקות קשים, החל מהתור לשיכון ותיקים, הלינה משפחתית, התור לחו"ל וה"שינוי". בכל המקרים נעשה מאמץ לא להגיע למצב של חותכים בסכין. אני מרגיש שאנחנו מתקרבים לקונפליקט קשה. אני מציע לכולם לנהוג בזהירות. שלא נגיע למצב של ריבים בתוך משפחות ובתוך הקהילה.

דודן ס"ט: ראשית, אני בעד ה"שיוך". כלכלית הוא עדיף. מציע בדיון להימנע מטונים ותכנים של הפחדה. ה"שיוך" הוא ההמשך הטבעי של שינוי אורחות החיים. גם אז היו נבואות שהקיבוץ יתפרק וכו'. בהתייחס לדברים שהלל אמר, המציאות היא הפוכה - קיימת אבולוציה של התרחבות הקיבוצים. הרחבות בקיבוצים זה מובן מאליו. זה קורה בעשרות קיבוצים. האמירה שההצבעה על "הורשה מול קליטת בנים" היא לא נכונה. אין ניגוד בין הורשה לקליטת בנים. אם רוצים לסבסד

תחשיב משוער להמחשת עלויות "שיוך" אלון חגי

(מבוסס על תשלומי מיסוי, נתוני האזור והחלטות למודל, כפי שהתקבלו במרבית הקיבוצים)

אומדן לעלות שיוך מגרש צמוד קרקע:

שווי ממוצע לקרקע שמאות רמ"י - 775,105 ש"ח
תשלום בסיס לחבר ותיק - 94,337 ש"ח, תשלום מלא 321,055 ש"ח
תשלום מלא לחבר צעיר ללא ותיק - 411,055 ש"ח
שווי שוק לערך משויך - 2.5 מיליון ש"ח.

אומדן לעלות שיוך ליחידה בבית משותף:

שווי ממוצע לקרקע שמאות רמ"י - 620,084 ש"ח
תשלום בסיס לחבר ותיק - 26,758 ש"ח, תשלום מלא 208,132 ש"ח
תשלום בסיס לחבר חדש - 96,758 ש"ח, תשלום מלא 278,132 ש"ח.
שווי שוק לערך משויך - 1.5 מיליון ש"ח

המחשה להחזר הלוואות ראליות לעלויות אלו (על בסיס 30% הון עצמי):

החזר הלוואה לחבר שבחר בחלופת המינימום - 1,200 ש"ח לחודש לשבע שנים
החזר הלוואה לחבר שבחר בתשלום מלא - 2,500 ש"ח לחודש לשבע שנים

אומדן עלות ליגור:

עבור 110 יחידות שטרם שווקו - 5.5 מיליון ש"ח (מימון ביניים שיוחזר משיווק המגרשים).
עבור יעוץ משפטי, יעוץ מיסוי ויעוץ אדריכלי - 3 מיליון ש"ח.
עבור השלמה זמנית למגרשים משותפים (בנסיבות בהם אחד השותפים יבחר שלא לשייך) 2 מיליון ש"ח, שיוחזרו לעת מכירת המגרשים לחברים חדשים.

אומדן לעלות לבנים חדשים במסלול קליטה לחברות:

עלות כוללת לבנייה במגרש צמוד קרקע - 1.5 מיליון ש"ח, הון עצמי 450 אלף ש"ח,
החזר משכונתא ממוצעת - 4,500 ש"ח לחודש.
עלות כוללת לחבר נקלט בבניין משותף - 860 אלף ש"ח. הון עצמי 250 אלף ש"ח,
החזר משכונתא ממוצעת - 2,300 ש"ח לחודש.

בנים יש הרבה דרכים נוספות לעשות את זה. ההצבעה האמיתית היא בעיניי - "האם הקיבוץ ממשיך ונכנס לחיים ולנכסים של המשפחה" או לא. נרצה או לא - הדינמיקה של הקיבוצים בנוגע למרכזיות המשפחה היא כמו כלל האוכלוסייה בישראל. המשמעות, לייצר למשפחה שני נכסים: פנסיה ודירה. צריך להתפכח ולהבין שאנחנו חלק מהאוכלוסייה הכללית בלי שזה יפגע בקהילה ובערבות ההדדית. בתהליך הדיון, נוצר כאן אבסורד. החבריה הצעירים רוצים שיוך. הם העתיד ואמורים לחיות בקיבוץ. חלק מהוותיקים מתנגדים משיקול אידיאולוגי (שכביכול "שיוך" יפרק את הקיבוץ). האם אנחנו באמת מתכוונים, שנייצר לבנים שלנו חיים שהם לא רוצים? התנועה הקיבוצית איבדה בעבר דור שלם, כי לא ידעה להשתנות בזמן. בואו ניצור קיבוץ שהצעירים רוצים לחיות בו.

לסיכום - כלכלית חלופת ה"שיוך" עדיפה, חלופת ה"שיוך" היא המשך טבעי של תהליך שינוי אורחות חיים מ-2018. מנגד, לא טבעי הוא שחלק מהוותיקים ייצמדו לאידיאולוגיה שלא רצויה על ידי הצעירים, ובו זמנית יפגעו בעצמם כלכלית וביכולת שלהם להבטיח הורשה בצורה שהיא עדיפה כלכלית.

בועז אוחנה: לפני הנגיעה בעקרונות הסדרי קבע לדיון, אני חייב להתייחס לשיח, לאווירה החברתית ולאמירות שעולות בדיון. ההחלטה על ה"שיוך/הסדרי קבע" לדיון ביגור היא החלטה אסטרטגית לאופייה של יגור בעשרות השנים הבאות. זוהי החלטה משמעותית יותר משינוי אורחות החיים, והיא תשפיע על כל בית אב ביגור ברמה החברתית והכלכלית, ולכן, אל לנו להיחפז ואל לנו להאיץ בדיונים באסיפה. יש למצות את הדיון. ההחלטה העקרונית לפנינו אנו עומדים היא שלב אחד בתהליך, והיא עוד השלב הפשוט. האחריות לשיח מכבד ותרבותי חלה על כולנו.

חששות/אתגרים

חשש ששיוך דירות יביא ל"ירף כניסה" כלכלי גבוה לבנים ולגינטיפיקציה.
חשש שזכות קניינית תגבר על החלטות קיבוץ במקרים של קונפליקטים. שמירת הדירות כנכס של הקיבוץ ומשאב מרכזי באורחות החיים, לדוגמא: גמישות בדיון ויכולת לקלוט

צעירים ולנייד חברים בהתאם לצרכיהם האישיים והבריאותיים במהלך חייהם.

רצון לשמר פערי דיור סבירים בין החברים.

"שיוך" יחייב בתשלומים ניכרים לרמ"י בגין הזכויות בקרקע (בהווה - חברים חדשים ובעתיד חברים ותיקים). במיוחד בקיבוצים בהם מספר יחיד בהטבה נמוך ממספר הזכאים, כלומר, נקלטים יצטרכו לשלם 91% על הקרקע (בחלופה ישירה). תהליך ארוך מאוד, יקר, מורכב תכנונית, משפטית, כלכלית וחברתית. "שיוך" - תהליך של הקצאת דירות ליורשים על חשבון בני משק.

הדילמה המרכזית

המשך קליטת בניינים מול הורשת דירה.

עקרונות המודל

חשוב לציין, כי המודל שהוצע הוא ראשוני וניתן לדייק אותו בהתאם להערות הציבור או לבנות מודלים נוספים להסדרי קבע לדיור פנימיים.

הסדר בעל היתכנות כלכלית ומשפטית, שניתן לדייק במידה וחלופת הסדר קבע לדיור תתקבל ללא מימון הקיבוץ מעבר למה שקיים היום.

המודל מציע פתרונות:

- בנייה חדשה בהתאם לקצב הבנייה שייקבע (נכון להיום כ-20 דירות כל 4 שנים).
- כללים דומים להיום ביחס לתחזוקת הדירות, התאמת דירות לשיקום, תוספות מ"מ"דים.
- החזר כספים לחברים שמימנו בנייה חדשה.
- ההסדר מתקיים לכל החברים מקליטה ועד פטירה/עזיבה.
- ותק החבר (ע"פ מה שנקבע בהסדר הדיור המקורי בתהליך ה"שינוי") וסוג הדירה יהוו את הבסיס לחישוב דמי השימוש. ככל שהחבר ותיק יותר וגר בדירה קטנה יותר כך סכום ההשתתפות יהיה נמוך יותר, לרבות אפשרות לקבלת זיכוי.
- תתאפשר הסדרה ביחס לביצוע תוספות מעבר לסטנדרט הבנייה (בנייה פרטית) בהתאם לכללים שייקבעו.
- ייקבע סטנדרט לבית קבע, כך שיתאפשר שיפוץ של דירות-מעבר במימון הקיבוץ.

הורשה

סוגיית ההורשה קיבלה התייחסות במודל השינוי ויש צורך בבניית מקור ארוך טווח במענה להתחייבות זו, ממקורות כגון: דמי קליטה, הכנסות מנדל"ן והכנסות אחרות. בכל מקרה מדובר על סוגיה ארוכת טווח בחלופות "שיוך" וב"חלופת הסדרי דיור".

בהסדר הדיור הנוכחי נקבע כי במידה ולא תתקבל החלטה על שיוך יוענקו זכויות בסך מחצית מדמי עזיבה לחברים כ-250 אש"ח לחבר בוותק מלא של 45 שנה (נכון ל-31/12/17).

ייבנה מודל כלכלי המבוסס על ההצעה בחוברת השינוי (שיוך פירות נכסים) לעיגון זכויות אלו.

עדכון דמי קליטה לבית אב של בני קיבוץ.

ברור לנו שהמצב הקיים לא יכול להימשך וכי צריך לבחור חלופה כלשהי. הסדר קבע לדיור או שיוך. **בדילמה שבין שיוך והורשת**

דירה לבין הסדר דיור פנימי וקליטת בניינים, אני בוחר בקליטת בניינים והסדר פנימי.

נראה לי שאצה לנו הדרך לבחור בשיוך. אין באמת חרב שמונפת על צווארנו כרגע, לפחות לא כזאת שמכריחה אותנו לא למצות את

החשיבה ואת הבנייה של הסדרי קבע פנימיים לדיור. אפילו שעובדים על תכנון השכונה הבאה, עוד אין היתרים. אחוזי ההנחה של המנהל לא ישתנו בקרוב, והיה וכן, אפשר לשוב ולהחליט על "שיוך" בהליך מזורז. בענין גובה התשלום - זה ממילא לא תלוי בנו, אלא בשמאי של המנהל ובעסקאות רכישה בסביבה.

קליטת בניינים. זה בעיניי היתרון המרכזי להסדר קבע פנימי לדיור. "שיוך" בהכרח יביא לעליית רף הכניסה, ולאורך שנים יגרום לכך שבנים לא יוכלו לשוב ולגור ליד הוריהם, גם בגלל קושי כלכלי וגם כי בשלב מסוים לא יהיו יותר דירות/מגרשים למכירה (המגבלה של יגור היא 700 מגרשים/דירות לשיוך). בהסדר פנימי, הדירות שייכות לקיבוץ ויש בהן תחלופה, כמו היום. אני חושב שהירושה הכי גדולה שאנו יכולים לתת לבנינו היא האפשרות לחזור ולגור לידינו, ביגור. אני רואה תופעה מזוהה, "אנומליה" של ה"שיוך". לכאורה, יש היפוך תפקידים בין הדורות. הוותיקים שהם הנהנים העיקריים מהשיוך ומהטבותיו הכלכליות, מול הצעירים, שישלמו הרבה כסף וילדיהם לא יוכלו לגור לידם.

אני לא בטוח שירדנו לעומק ההשלכות הכספיות שיוטלו על כל בית אב כתוצאה מ"שיוך". הן בתשלומים הישירים, הן בעלויות הבנייה, הן בתשלומי האיזונים והפיתוח והן בהוצאות הנלוות לתהליך. סביר להניח גם שתשלומים אלו והצורך של הקיבוץ לשים כסף בתהליך תקשה על הורדת המיסים או תקטין את הסבסודים, בעיקר בחינוך בשנים הקרובות, מהלך ששוב יפגע במשפחות הצעירות.

הורשה. אינני חושב שלקיבוץ יש אחריות על ההורשה של החברים. "פיצוי" על שנות הוותק השיתופי, זה משהו אחר. כבר קבענו מתווה הורשה, שהוא הסדר חלוקת פירות הנכסים בחוברת השינוי. במודל הקיים, רק צריך לצקת תוכן. אכן, זה נטל כלכלי, אבל גם חוב מוסרי שלנו לחברינו, לא רק הוותיקים. ניתן לפרוס את התשלום לאורך זמן, הוא ממילא תחום בשנות ותק שסיימנו למנות ב-31.12.2017.

נכון, מודל שכר הדירה לא מושלם. תמיד יש דילמה בין תשלום שכ"ד לקניית בית. צריך עוד לדייק את המודל, לתת אופק לחברים הצעירים. יחד עם כך, זה לא מודל יחיד במינו ואני בטוח שיש מספיק חברים מוכשרים ביגור שיוכלו לסייע בבניית מודלים אחרים, שלא נזקקים למנהל ויוכלו לתת אופק לבנייה, לשיפוץ דירות ולקליטת בניינים.

אני חושב שטרם מיצינו את בחינת הסדרי קבע לדיור ביגור, ולכן צריך להצביע נגד שיוך בעת הזאת.

עמית שילה: את הרוביקון חצינו מזמן, בהצבעה על ה"שינוי". שמירת הרומנטיקה הקיבוצית היא אשליה. אם כל הבנים היו מחליטים להישאר ביגור, לא היה לנו מספיק דיור לכולם. כל היישובים סביבנו רוצים שהבנים ימשיכו ליד. אין ברירה בעיניי אלא לשיוך. אי אפשר להתנגד לתהליך טבעי, המקטין את ההתערבות של הכלל בחיי הפרט והמשפחה. אנחנו לא שיווינוניים היום. אין סיבה לפחד מקליטה של אנשים שירצו לקנות נכס ולגור כאן. וגם היום אנשים בונים גדר חיה וסוגרים את עצמם ויגור לא מתפוררת. צריך לכבד את ההצעה של הקצב הנבחר ולכבד את לוח הזמנים שלו. אין מה לחשק את ההצעות שלו, לא בתכנים ולא בלוחות זמנים. מי שמתנגד לצוות, להצעתו או לל"ז שהוא מבקש, שיצביע נגד. כולם דיברו, ההצעות הוצגו.

שלמה מורן: הצוות, תפקידו להכין את הדיון ולא לקבוע את הל"ז. לא קרה ביגור שמועד ההצבעה נקבע לפני שהסתיים הדיון באסיפה, חודשיים מראש. מדברים עד שסיים אחרון הדוברים ואז מודיעים על

"שיוך". ברמת הכובש העדיפו לקלוט בנים על העלאת ערך דירות של הוותיקים, החליטו לא לשווק, קיבלו היתרי בנייה, והבנים חוזרים הקיבוץ פורח וכולם מאושרים.

הדילמה היא האם לייצר את הנכסים הפרטיים ב"שיוך", או לייצר מציאות המאפשרת המשך קליטת הבנים והבנות, ועדיין מייצרת סכומים יפים להורשה. קיבוץ שיכול להוריש בלי לשווק - יעשה זאת. ה"שיוך" אמנם מעלה את ערך הדירה לוותיקים, אך חשבון כלכלי פשוט שפרסמנו מראה, שספק אם הוא כדאי כלכלית לצעירים שיבנו את דירתם. שיוך יאלץ בנים ובנות שירצו לחזור, לגייס 1.5-2.5 מיליון ש"ח כדי לרכוש דירה, מתוכם 400 ש"ח ובהמשך 900 ש"ח לרמ"י. הסדרי דיוור מבטיחים, במקום את ערך הדירה, דמי הורשה של 5500 ש"ח לחבר על כל שנת ותק מלפני השיוך (250 ש"ח לוותק מלא). בקיבוצים לא משייכים, דמי קליטה מהווים מקור לבנייה והורשה. למשל, דמי קליטה של חצי מיליון ש"ח יכולים להוות מקור להשלמת תשלום דמי ההורשה תוך כ-20 שנה, ועדיין יהיה הרבה יותר קל לבנים לחזור. בהסדרי דיוור כל מה שהחברים משלמים הולך לקיבוץ ולטובת הקיבוץ, בעוד שבשיוך רוב הכספים שישולמו ע"י החברים ילכו לרמ"י.

לגבי האצת הבנייה לבנים ובנות, בהסדרי דיוור אנחנו מדברים על בניית 20 דירות ב-4 שנים. בשיוך צריך כדי לבנות דירה 450 ש"ח הון עצמי ועוד 4800 ש"ח משכנתא מדי חודש. אני לא רואה הרבה בנים ובנות שלנו רצים לשלם את הסכומים האלו. לכן חלק גדול מדירות הקבע יהיו דירות ישנות שיתפנו. אם יוחלט על שיוך, דירות כאלו יסומנו ליורשים ויהיה קשה להקצות אותן לחברי ובני יגור.

דורון ס"ט: רצוי להסתכל על הדברים בצורה מאוזנת. נכנסו לדיון הזה הרבה רעשים. מצד אחד, אנחנו לא על זמן שאול מול רמ"י, מנגד, צריך לראות את המגמות הגלובליות בקיבוץ ובמדינה ולפעול בהתאם, ולא נגדן. אי אפשר "לסדר" את המדינה בהסדרים פנימיים לאורך זמן. זה לא מתנגש בכך, שעד שיתחיל ה"שיוך" אפשר להתחיל לקחת שכר דירה ביגור. זה יכול להיות בהתחלה שקל אחד או יותר. זה נכס ששווה כסף וצריך לשקף את זה בכלל הנכסים וההתחייבויות. העובדה שנכון לגבות שכר דירה, לא אומר שאני לא בעד "שיוך". הפכנו את הדיון "לשחור או לבן" וזה קצת חבל. לגבי הטענות שלא מיצינו את הדיון - שני הגורמים העיקריים שאנחנו צריכים לצפות נמצאים באי-ודאות גדולה ממילא: אין לנו ידיעה מה יקרה למחירי הדיוור בעתיד, ומה יהיו על החלטות המנהל. ולכן יש אי-ודאות, גם אם נכין עוד הרבה תחשיבים וההערכות זה לא ימנע את אי הודאות. ולכן הנושא בשל בסך הכול להצבעה.

אהוד ס"ט: אקדים ואומר, כי למרות חילוקי הדעות המהותיים, **הדיון צריך להיות מכובד ומכבד.**

גם הפעם אדבר כאן רק על ענייני נוהל. התחושה שלי היא כי הדיון **מיצה את עצמו.** יש ביטוי אמריקאי, המנוסח בראשי תיבות: TMI שמשמעותו: "יותר מדי אינפורמציה" (Too Much Information). להערכתך, אנחנו כבר נמצאים באזור הזה. **אנחנו מוצפים בעודף מידע ובאינפורמציה מבלבלת.** ניסיונות הדחייה של ההחלטה על ידי "צוות הסדרי הדיוור" מזכירים לי "פיליבסטר".

צריך לזכור: **אנחנו בשלב העקרונות** של הדיון. אין טעם ואין צורך בדחייה נוספת. הגיע הזמן לקבל החלטה. אני מסכים עם כלל דבריו של עמית שילה היום באסיפה, ותומך בהחלטתו לקיים את ההצבעה בקלפי בשבוע הבא (השבוע של ה-20.10.21).

מועד ההצבעה. היו בקשות מהציבור ומאיתנו להכין לאסיפה מידע כתוב המקובל על שני הצדדים שישווה בין ההצעות. צוות השיוך לא היה מוכן לשתף פעולה, והתוצאה היא שלאסיפה לא הגיע מידע כזה. רוב המידע שהגיע לציבור מקורו ברשתות חברתיות, והוא מלא אי דיוקים וסתירות, כך שלחבר מהשורה אין אפשרות לקבל מידע אמין. כל קיבוץ יודע מה טוב ונכון לו, בתנאי שהחברים קיבלו את המידע הנחוץ. זה לא המצב אצלנו.

אורלי מורן: הטענה שכלכלית ה"שיוך" עדיף לא נכונה. אנחנו מחלישים את עצמנו מול המדינה, בזה שאנחנו מקבלים את השוחד הקטן שרמ"י נותן ורצים לשווק. בארה"ב הקפיטליסטית יש הרבה קואופרטיבים לדיוור. אנשים שוכרים לפי הצרכים שלהם בתקופות חיים שונות, ואף אחד לא צועק שהמדינה או הקואופרטיב נכנס להם לחיים ולכיס. זה שבישראל כולם רצים לקנות דירה לא אומר שההתנהגות הזאת רציונאלית או מועילה. אפשר לגור בשכירות. זה לא אומר שיצטבר פחות כסף. מי שיש לו יסתדר. ומי שאין לו - לא יוכל לבנות את הווילה שנבנתה לידנו. הבנים והבנות הצעירים שלנו לא יוכלו. האיזון שמציעים למבוגרים, 100 אלף ש"ח, זה לעג לרש. עדיף ללכת להסדרי דיוור פנימיים ולא להכניס את רמ"י. ההפחדות ברשתות דווקא משרתות את ה"שיוך". תרבות הדיון ברשתות שלנו קלוקלת ומצערת.

אבשלום שוחרי: קשה לי עם הדיון הלא-ערכי. גם כשהצבענו על ה"שיוך" דרשנו, אהוד ס"ט ואני, קודם להצביע על הכיוון, ורק אחר כך על הפרטים, ולתת לדיון לפני ההצבעה את הזמן שצריך. חשוב שהקיבוץ יהיה הבעלים של הנדל"ן ואמצעי הייצור, ויקיים שוויון בסיסי בתוכו, לאו דווקא שיוויון כלכלי.

יואב שמשי: אני מכבד את הדיון האידיאולוגי. האמירה "בוא נמצה את הדיון" קצת מזלזלת בציבור. הדיון ברשתות גם אם חרג לעיתים מהסדר, היה, לדעתי, ענייני ומכובד. החברים קיבלו מידע בכתב ובעל פה. אפשר להסביר לנצח. מבחינתנו כצוות, הוא מוצה. אין לי זכות למנוע את הדיבור ממישהו. עם רוב הדברים של בועז אני מסכים, חוץ מהשורה התחתונה. הגיע הזמן לקבל החלטות.

אריאלה וולק: אני בעד לקיים את ההצבעה במועד הנקוב. מסכימה שהדיון מוצה. האנשים בשה"כ מגובשים בדעותיהם. אני חברה בצוות ה"שיוך". ככל שהדיון התמשך עברתי צד ואני נוטה היום לכיוון של "הסדרי דיוור". התזוזה שלי התחילה בעקבות הרשימה של דורון ס"ט, שכתב לפני כמה חודשים ש"לא בוער לשווק עכשיו, אפשר לנסח "הסדרי דיוור", ואם נרצה בהמשך, נחזור ל"שיוך". על פניו, המבוגרים בעד ה"שיוך", בגלל ההורשה, ובגלל שידרש מהם לשלם פחות. הצעירים, לעומת זאת, דווקא נגד. בנען היו מחלוקות קשות בין הצעירים למבוגרים על התשלומים. לא שמעתי חברים צעירים שמסבירים למה הם בעד ה"שיוך".

שלמה מורן: מידע חיוני לא הונגש לחברים. הדרישה שלנו לא היתה להמשיך בדיון, אלא להתנות את ההצבעה במידע כתוב מינימאלי שיגיע לציבור לפני שמצביעים. זאת גם הבקשה שעלתה מרוב החברים, שהתכנסו בפעם הראשונה לדיון פתוח לא מזמן. אני לא יודע כמה משפחות יכולות לגייס 1.5 מיליון ש"ח לבנייה. בשכונת הבלוקונים מתוך 80 משפחות רק 20 משפחות היו מוכנות לעמוד בהוצאות הבנייה.

בניגוד למה שנאמר, יגור תקבל היתרי דיוור, גם אם לא תכריע בעד

שאלות ותשובות בנושא הסדרי קבע לדיור צוות הסדרי קבע לדיור

הפנימיים, שכולנו משלמים אל מול השירותים המשותפים והערבות ההדדית. במקרה זה השירותים שהקיבוץ מספק כוללים גם את מרכיב הדיור.

איך חושב גובה התשלום החודשי לחבר?

ההצעה שהובאה לציבור היא החלטה עקרונית שנבחנה משפטית וכלכלית, אך יש צורך לדייק אותה, במידה והציבור יבחר לדחות בשלב זה את חלופת שיוך הדירות. ההצעה בחנה מה צרכי מימון הדיור של יגור לפי המצב כיום (קצב בנייה ועלות תחזוקה של הקיבוץ ותוספות שונות) והצעה ביצוע תשלום חודשי, המביא בחשבון את סוג הדירה וגודלה, אל מול הוותק ביום השינוי. הדוגמאות שהמודל הציג במפגשי הציבור הנן עקרוניות ובהסדר המפורט עוד יחולו דיוקים שיושפעו מהחלטות שנקבל וגם מקצב הבנייה עליו יוחלט. חשוב להדגיש שזהו מודל אחד ויגור יכולה לבנות מודלים נוספים. חשוב לציין שניתן להציע/לבנות מודלים אחרים שאינם מבוססי שכי"ד.

מה הזכות שמקבל החבר על-פי המודל?

החבר מקבל זכאות למגורים. סוג המגורים ומעבר לדירות קבע יתבצע בדומה למצב כיום - תלוי בהחלטות שנקבל. המודל לא נועד לייצר זכאות קניינית כלשהי וגם לא את הזכות הכלכלית המתלווה לה. עם זאת, המודל מציע כן לייצר זכאות כלכלית מסוימת, בהתאם לכתוב בחוברת השינוי, למי שהיו חברים ביום הקובע ולפי הוותק שנצבר עד 31.12.2017 - מחצית דמי עזיבה (250 אש"ח לוותק מלא).

איך המודל יתמודד עם מי שכבר בנו בתים?

כחלק מהמודל נדרש להביא בחשבון את החלק שמימן החבר ולהביאו בחשבון בין בהחזר ובין בדרך של הכרה בסכומים שהוצאו על-חשבון הסכומים שהחבר נדרש לשלם לפי המודל.

האם לחבר מגיע החזר בגין הסכומים שמשלם על-פי המודל?
לא. התשלום הוא כמו כל תשלום פנימי אחר של הקיבוץ.

לפי מה ייקבע מה הקיבוץ בונה?

בדומה להיום - הקיבוץ יקבע סטנדרט דיור בסיסי לגביו יחולו הוראות המודל.

מה קורה אם חבר מבקש לבנות מעבר לסטנדרט הבסיסי?

במסגרת ההסדר המפורט נידרש להתייחס לסוגייה ולקבוע כללים ביחס לאפשרות זו וגבולותיה. כמובן שהבנייה מעבר לסטנדרט אמורה להיות מינורית ולא להוות את עיקר הבית, על-מנת שנוכל לעמוד בעיקרון שהבנייה היא על-ידי הקיבוץ.

אם נחליט על חלופת הסדר הדיור, האם נוכל בעתיד בכל זאת לבצע שיוך?

כן. נוכל מתי שנבחר להחליט שברצוננו לעבור לחלופת שיוך. חשוב לדעת, החלטה על חלופת הסדר דיור אינה פוגעת או משפיעה בעתיד על היכולת שלנו לשנות ולבחור בחלופת שיוך. יחד עם זאת, אם נבחר בחלופת שיוך וניישם אותה, לא נוכל לקבל החלטה לשנות, כלומר, המצב לא הפיך לאחר שיוך.

לדעתנו, טרם מוצתה בחינת הסדרי קבע פנימיים לדיור, ולכן לא נכון להצביע בעד שיוך.

מה הרעיון בחלופת הסדר הדיור ללא שיוך?

הרעיון המרכזי העומד בחלופת הסדרי הדיור הוא בבחינת נקודת שיווי המשקל הנכון בין החברים לקיבוץ ביחס לדירות המגורים. שיוך דירות יביא ערך כלכלי משמעותי לחברים ויעניק להם זכות קניינית בדירה. הערך הכלכלי והזכות הקניינית ישפיעו על התנהלות החברים בעתיד ולא יאפשרו לקיבוץ לנהל את משאב הדירות: הם יקטינו משמעותית את היכולת של הקיבוץ לקבוע מי יתגורר בקיבוץ בעתיד ואיך נוכל לשמור על צביון הקהילה כקהילה רב דורית, המשך קליטת בנים (נדל"ן יקר) ושמירה על פערי דיור סבירים.

מה קרה בקיבוצים אחרים שעשו שיוך?

נכון להיום, יש מעט קיבוצים הנמצאים באזורי ביקוש שסיימו את תהליך השיוך. מרבית הקיבוצים שעשו שיוך נמצאים באזורים בהם ערך הקרקע נמוך מאוד. בנוסף, עדיין לא עבר מספיק זמן כדי לבחון את המשמעותיות החברתיות והקהילתיות של שיוך הדירות. גם הקונפליקט בין הרצון האישי למקסם את ערך הדירה במכירה/הורשה למרבה במחיר ובין הרצון של הקיבוץ לשמור על מסגרת קיימת עדיין לא נבחן בבית המשפט, וכאן יש חשש שזכות הקניין תגבר על כל הסכם בין החבר לקיבוץ. בקיצור, שיוך הדירות חיזק את הביטחון הכלכלי של החבר והחליש את החבר באופן מהותי במעטפת הקיבוצית הרחבה.

למה חוששים מירשמים? הרי מרביתם יהיו בנינו או נכדינו?

נושא ההורשה הוא אחד הנושאים המרכזיים שממנו חוששים בשיוך. נכון להיום, הקיבוץ מנהל את משאב הדירות מול החברים. בעתיד, במקרה של שיוך, יצטרך הקיבוץ לנהל דיאלוג גם עם יורשים של חברים. ההנחה היא שכל משפחה שהקיבוץ שייך לה את דירתה, תעביר בשלב כלשהו את הדירה ליורשיה, שיחליטו מה לעשות עם הנכס שבידיהם, כך שהיורשים יהיו חלק בלתי נפרד מעתיד הקיבוץ והחלטותיו.

האם ומה יכול להשתנות בקליטה לקיבוץ שביצע שיוך דירות?

נכון להיום, הקיבוץ שולט בכל נושא הקליטה, לרבות השיווק, קצב הקליטה, מיון המועמדים לקליטה, קביעת זהות החברים החדשים (כולל אפשרות לתת עדיפות לבנים ולנכדים), הרצף הדמוגרפי ועלויות הקליטה. לאחר שיוך, תהיה קליטה הנובעת ממכירת דירות או כניסת יורשים, השליטה של הקיבוץ תקטן בכל הקריטריונים לרבות המיון (במידה מסוימת הקיבוץ עומד מול עובדה מוגמרת מי ייכנס לדירה), קצב הקליטה שאינו בהכרח על פי מדיניות הקיבוץ וצרכיו. כלומר, הקיבוץ צריך להיערך למציאות שונה ולפתח כלים מתאימים להתמודד איתה. לאורך זמן ובחלוף השנים נקלע למציאות בה בנינו לא יכולים לחזור ולחיות לידנו.

כיצד חלופת הסדרי דיור (של תשלום בגין שימוש) פותרת את הבעיה של המשך מימון הבנייה?

ההצעה משקפת תפיסה שכל נושא הבינוי ומימון הבנייה מבוצע על-ידי הקיבוץ ועונה על כל הצרכים בתחום זה. השתתפות החבר (תשלום השימוש) מהווה למעשה חלק מתשלומי החובה

הסדרי קבע לדיור – בנייה חדשה צוות הסדרי קבע לדיור

בדיונים השונים באתר לא אחת עולה הטיעון של "חזרה לקיבוץ הישן" במודל הסדרי הקבע לדיור. שוב הקהילה תממן בנייה לכולם, לא יהיה קשר בין סוג הדירה ליכולת ההשתכרות, נטל על תקציב המשק ועוד. גם במודלים של הסדר קבע לדיור, ייערכו **בדיקות היתכנות כלכלית למי שירצה לעבור לבית חדש**, היות ובית האב יצטרך לשלם דמי שימוש. בית אב שלא יוכל לעמוד בנטל התשלומים לא יוכל לעבור. דווקא במודלים האלה, בתי אב יגורו בדירות לפי צרכיהם ויכולתם ולא ייאלצו לממן או לשלם עבור נכסים שאינם צריכים או יכולים לממן. בעולם קיימים מודלים רבים של קואופרטיבים לדיור. אם זה עובד בכל העולם, למה לא פה?

השאתר דירות החברים תחת אחריות הקיבוץ והזרמת תקציבים להחזקתן - תשפר את רמת הדיור של החברים וכן את רמת התחזוקה של המבנים.

הסדרי הקבע לדיור שהוצגו הם מודל אחד אפשרי (תשלום דמי שימוש על הדירה), היה זה הכיוון שייבחר אפשר לנסח/לחבר עוד מספר מודלים ולבחור ביניהם. תהליך שינוי אורחות החיים ביגור ויצירת קשר בין פרנסה לתקציב אינו בהכרח חוליה מקשרת לתהליך של שיוך. נכון שלאט לאט המיקוד עובר מהקהילה לפרט, אבל עד לאן? שינוי אורחות החיים ושיוך לא תלויים אחד בשני אלא בבחירה שלנו באיזה אופי של ישוב אנחנו רוצים לחיות, מהו תמהיל התושבים/חברים, האם נמשיך להיות ישוב שבו מתקיימת חברה רב-דורית (סבים-הורים-בנים-נינים), או עוד שכונה או פרבר של ישוב עירוני? די ברור ששיוך יביא אותנו לחיות במקום עם אופי אחר, לא אותו קיבוץ שבחרנו לחיות בו. צאו וראו מה קורה בקיבוצים ששייכו, וזה עוד טרם חלף דור.

ולכן, אנו חוזרים ואומרים כי, לדעתנו, טרם מוצה הדיון בהסדרי קבע פנימיים לדיור, ואין מה לרוץ ולתמוך בשיוך. נראה לנו שעוד מוקדם מידי להתייחס מהנתיב הזה. בשנים האחרונות יש מספר קיבוצים שחזרו אחורה מתהליכי שיוך להסדרי דיור פנימיים, בגלל ההשפעה על הקהילה ואי קליטת בנים.

לכאורה, אחד הטיעונים המרכזיים לתמוך בשיוך הוא הצורך בהגברת קצב הבנייה החדשה למשפחות צעירות ביגור. כמה זוויות אחרות להסתכלות על אתגר הבנייה.

בימים אלו קיבוץ יגור שוקד על תכנון "שכונת הבריכה", כך שממילא עוד אין היתרים לבנייה חדשה, ולכן גם אין לאן לרוץ ולבנות מחר בבוקר. משך תהליך הוצאת ההיתרים ייקח לפחות שנתיים. בתקופה זו ממילא תיבנה שכונת הבלוקונים.

בפועל, חרף ההצהרות על הגברת קצב הבנייה לאחר השיוך, אנחנו רואים שהרבה בתי אב מוותרים על בנייה חדשה בגלל העלויות הגבוהות. היום הקיבוץ עוד מממן כ-50% מעלויות הבנייה (תשתיות, מענק, הכרה למס איזון ועוד).

יש לקחת בחשבון את גובה ההשקעה הנדרש בבנייה החדשה (תשתיות כן/לא, עלות בניית הבית כמיליון ומאה אלף ש"ח, תשלום על הקרקע ועוד הוצאות נלוות). סכום של כמעט שני מיליון ש"ח לבית אב, וזה לאחר הנחה בגין הקרקע. משפחות שיבנו מחוץ לחלקת המגורים ישלמו 91% על רכיב הקרקע (עשו את החישוב בהנחה שערך המגרש שווה מיליון ש"ח).

בעיית ההיתרים תיפתר גם בהסדר קבע לדיור, כי הקיבוץ יממן את הבנייה ולא תהיה בעיה לחתום על תצהיר מול רמ"י.

בהסדר המוצע על ידי צוות הסדרי דיור יהיה אפשר גם לשפץ דירות קיימות ולהפוך אותן לדירות קבע על חשבון הקיבוץ על פי סטנדרט שייקבע, מה שיגדיל את הרווחה של המשפחות הצעירות.

פרויקט הוספת הממ"דים נראה שיירד לטמיון עם השיוך, וזאת מכיוון שאנו מתקשים לראות את חברי יגור משקיעים כסף ציבורי בנכס פרטי של חבר. פרויקט זה, הנותן אופק ומשפר דיור בעיקר למשפחות הצעירות, יוכל להימשך בחלופת הסדרי קבע לדיור, היות והדירות הן בבעלות הקיבוץ. לאחר שיוך, כל משפחה תצטרך להוסיף על חשבונה ממ"ד.

אשקף ואני אחיש
ואכל בני המשפחה
אהלאת הנכדה
בת ארונת וזוהר

אמירה וטחוס יואל
ואכל בני המשפחה
אהלאת הנכדה אור
בת אמיל ותואר

תאר ואהוד סט
ואכל בני המשפחה
אהלאת הנכדה שי
בת אמור וזיל

שיוך דירות / הסדרי דירות

טבלת השוואה: שיוך דירות מול הסדרי דיוור צוות הסדרי דיוור

הסדרי דיוור	שיוך דירות	
הדירה בבעלות הקיבוץ	הדירה בבעלות החבר, יכול למכור ולהשכיר בתאום עם הקיבוץ	זכות נדירת מגורים
אין צורך בהיוון קרקע	כ-350 אש"ח, כ-100 אש"ח תשלום מידי היתרה בתשלום נדחה	תשלום עבור היוון קרקע חבר ותיק במגרש צמוד קרקע זכויות בנייה עד 132 מטר
אין צורך בהיוון קרקע	כ-450 אש"ח. כל התשלום מידי	תשלום עבור היוון קרקע חבר חדש במגרש צמוד קרקע זכויות בנייה עד 132 מטר
אין צורך בהיוון קרקע	כ-250 אש"ח, כ-50 אש"ח תשלום מידי היתרה בתשלום נדחה	תשלום עבור היוון קרקע חבר ותיק ביחידה בבית משותף זכויות בנייה עד 132 מטר
אין צורך בהיוון קרקע	כ-300 אש"ח. כל התשלום מידי	תשלום עבור היוון קרקע חבר חדש ביחידה בבית משותף זכויות בנייה עד 132 מטר
ללא	2,500,000 ש"ח	הערכת עלות רכישת בית צמוד קרקע (חבר שמוכר מקבל, חבר חדש משלם)
דמי קליטה שייקבעו. (כיום בן משק משלם 50,000 ש"ח)	1,500,000 ש"ח	הערכת עלות רכישת יחידה בבית משותף (חבר שמוכר מקבל, נקלט משלם)
ללא	10,000 ש"ח	הערכת עלויות נוספות בתהליך כגון תשלום ליועצים וכדומה
500 - 2,500 ש"ח לחודש תלוי בסוג הדירה וכוותק החבר	ללא	תשלום חודשי לבית אב
ינתנו	ינתנו	אישורי בנייה
על חשבון הקיבוץ	על חשבון החברים	מימון בנייה חדשה
הקיבוץ יכול להקצות את הדירות על פי צרכיו	ייתכנו קשיים עקב הצורך להקצות דירות חלופיות ליורשים ודירות שיושכרו ע"י חברים/יורשים	שימוש בדירות שיתפנו בשנים הקרובות לפתרון מצוקת הדיוור
חלקם של הדיירים במימון הבנייה יוחזר להם על ידי יגור	תידרש החלטה: האם חלקה של יגור במימון הבנייה יוחזר ע"י הדיירים ליגור	התחשבות בגין מימון דירות בתקופה שאחרי השינוי
לחבר בעל ותק מלא: 250,000 ש"ח. לחבר חדש: הסכום שיצטבר בהשקעה אלטרנטיבית במקום מימון הבנייה.	ערך הדירה בניכוי תשלומים למנהל, איזונים, תשתיות ויועצים	הערך הריאלי לצרכי חישוב גובה ההורשה
250 אש"ח ל-50 נפטרים, כ-12.5 מיליון ש"ח. ישולמו בקצב שייקבע על ידי הקיבוץ ובהתאם ליכולותיו	36 נפטרים נכון להיום החל מהיום הקובע (2014) 68 נפטרים מהיום הקובע גירסת רמ"י (2007) זכאים לזכויות כגון דירה/שטח/מענק כספי שווה ערך	חובות ליורשי נפטרים
מהלך פנימי פשוט יחסית	תהליך ארוך מאוד, יקר, מורכב טכנונית, משפטית, כלכלית וחברתית, מול המדינה ובתוך הקיבוץ	אופן יישום המהלך
מספר חודשים	מספר שנים, החל מ-5 שנים ומעלה	הערכת זמן הדרוש ליישום המהלך
אפשרי בכל זמן: הכספים ששולמו ליגור ייזקפו לזכות החבר	לא אפשרי לאחר התשלומים לרמ"י	מעבר בין חלופות
דומה לאופיו היום	מתקרב ליישוב קהילתי	אופי הקיבוץ בעתיד
דומים למצב הנוכחי	הרחבה ניכרת של פערים קיימים	פערים

שיוך דירות - דעה אישית אלון חגי

טוב לחבר - פחות טוב לקיבוץ

הסכמי השיתוף וחלוקת המגרשים, משחררת את ההנהלה מלעסוק בסכסוכי שכנים. (למרות המחלוקת לטיעון זה) - מהווה מנוע דרמטי לצמיחה דמוגרפית וקליטת בניים. נדבך משמעותי, במרקם האיזונים הנבנה מחדש בתקופה זו, בין קהילה לחבר כיחיד, תוך שמירת ערכי ליבה מרכזיים של ערבות הדדית, לצד הכרה בזכות לשונות ולהון פרטי.

טוב לחבר:

בחינו -

סוף לריבי שכנים: "מה שלי מה שלך..."

עצם הוודאות כי הנכס שלך מאפשר החלטות לשיפוץ מבנים קיימים, תוספת ממ"דים ואף מיצוי זכויות הבנייה במגרש - בידיעה שזה שלך.

הזכות להעניק לילדיך, שיבחרו להיקלט בקיבוץ - הנחה דרמטית של 66% מעלות הקרקע הנורמטיבית. בנוסף מינוף ערך הקרקע (כבטוחה) למשכנתא בתנאים מיטביים. בלכתנו: הזכות להוריש לצאצאיו נכס משמעותי בסדרי גודל של 1.5 - 3.5 מיליון ש"ח.

סיכום:

השיוך נכון ליצירת מרקם איזונים חדש - לקהילה מאוחדת בקיבוץ מתחדש.

השיוך נכון להליך בו עובר מרכז הכובד מהקהילה לחבר - תוך שמירת נכסי ליבה של ערבות הדדית בינינו, לצד רמה מאוזנת של רווחת הפרט (כלכלית וחברתית).

ועל רקע ניסיוני האישי, למול מבחן התוצאה, בכל אותם קיבוצים בהם הובלתי תהליכים אלו, לרבות כל המשמעויות הנגזרות מכך - אני בעד שיוך.

פחות טוב לקיבוץ:
הליך חברתי כאוב, ליצירת הסכמות לפרצלציה והסכמי שיתוף.

עלות משפטית ותכנונית מקדימה (מוערך ביגור ב-3 מלש"ח). הקטנת חופש ההחלטות על דיור, משיקולים פנימיים, ל-100 יחידות בלבד.

הקטנת חופש ההחלטות על דיור - לקליטה חדשה.

ירידה משמעותית מסך הרכוש הקבוע במאזנים (יחסי הון), ביגור - סביר.

חובת רכישה מקדימה לפי 3.75% מערכם, למגרשים שטרם שוקו (מוערך ביגור בסכום של כ-5.5 מלש"ח (מימון ביניים שיוחזר משיווק בהמשך).

תשלום 6% לשנה לרמ"י, מערך 100 יחידות קטנות (דירות אגודה) - מופרש מדמי השכירות.

השלמת היוון במגרשים משותפים, בהם חבר משייך וחבר שהחליט שלא, יפדה בהמשך ממכירת הדירות לחברים חדשים.

פחות טוב לחבר:

הליך חברתי כאוב ליצירת הסכמות לפרצלציה והסכמי שיתוף. גיוס סכום (90 - 400 אלף ש"ח) לרכישת זכות השיוך. יתכן שמגביל חלופות קליטה לבנים, במחיר נמוך יותר.

טוב לקיבוץ:

העברת מרבית המבנים הקיימים ועלות הבנייה לחדשים - משחררות את הקיבוץ מעלות עצומה ומפנה מקום לניהול המקורות והשימושים ליעודים אחרים ולחוסן פיננסי. האמור לעיל קשור לאחזקה, לביטוחים וכדומה.

בין אדם לחבריו

הרהורים לאחר מעשה של צוות מוצאי יום כיפור תשפ"ב

במבט לאחור על הפגישה במוצאי יום כיפור האחרון העלינו מחשבות אחדות.

ראשית, שמחנו על הפירגון שקיבלנו מכל עבר על ייחודיותו של המפגש "בין אדם לחברו", שבו חשפו חברים משהו מעולמם האישי. אנו מודים על כך לדוברים באירוע ולחברים שפירגנו.

בדקנו מספר טעויות ארגוניות ותכניות שלנו בניהול האירוע. למשל, התרשמנו שהערב היה ארוך, ולהבא כדאי להתמקד בארבעה - חמישה דוברים, ולאפשר לכל אחד מהם יותר זמן ממה שהקצבנו לו הפעם.

יחד עם הצלחת הערב, אנו חשים שבשעה של פתחון לב נדיר ומיוחד כזה של אדם בפני חבריו, עלינו להשתדל להבא שבמפגש כזה יספר אדם גם על מצוקה וכאב, איתם התמודד בדרך לפתרון הבעיות ולהצלחה. אנו מודעים לקושי של חבר להיחשף בפני קהל רב, ומעריכים מאוד את החברים שסיפרו את סיפורם הפעם. עם זאת חשוב לנו במפגש יום כיפור לגעת בתקווה לתיקון.

אנו מחפשים דרך טובה להגיע לכך להבא ומזמינים חברים להציע לנו רעיונות וכיוונים נוספים.

לקראת סיכום: הערות תשובה, והצעה פשוטה למצביע המבולבל (רשימה שלישית ליומן)

אהוד ס"ט

מכל דירה הנבנית בישראל.

ג. חיזוק המבנה כנגד רעידות אדמה - בהתאם לתקינה הקיימת בישראל.

ככלל, בניית ממי"ד תקני המצורף לדירה תורמת במשולב לשלושת המרכיבים הללו. במקרים שהדבר לא אפשרי מבחינה הנדסית, תישקל חלופה אחרת."

דומה שלא ניתן לנסח טוב יותר את החשיבות, ואפילו - החיוניות, של פרויקט משולב זה. ההיגיון הבריא והאחריות האלמנטרית לשלומנו וביטחוננו, מחייבים השלמת תהליך זה בהקדם. בשונה מפרויקטים חשובים אחרים, פה מדובר בעניין שעלול להיות שאלה של חיים או מוות!

בשלב זה ראוי לציין, שכל הדירות החדשות הנבנות היום ביגור מאז "שכונת המצוקים" (כ-30%-40 מכלל דירות הקבע ביגור), כבר מצוידות בממי"דים תקינים, בהתאם לדרישות "פיקוד העורף".

ונחזור לפרק הדירור. בסעיף 6.5 נאמר:

"תקציב הפרויקט בשלב זה (בשלב ראשון - בניית ממי"דים בשכונות שמדרום לכביש הכניסה ליגור), יהיה 12 מיליון ש"ח, שייפרסו על פני שש שנים".
וזאת (סעיף 7), "על בסיס פריסה מחודשת של הלוואות הקיבוצ".

בהקשר זה, ראוי לציין שעד היום, כארבע שנים לאחר תחילת "השינוי", הושלמה בניית הממי"דים רק בשכונה אחת (לול מזרח), המקיפה רק כרבע מן הדירות המיועדות לכך! באותו זמן נבנו ביגור שתי שכונות חדשות שלמות לתפארת - שכונת טופולסקי ושכונת יארד.

לדעתי, אין לכך כל הסבר, ומחדל זה חייב לבוא על תיקונו בהקדם!

ומה שקשור ישירות לענייננו כאן, סעיף 10 בפרק זה, מתייחס במפורש לאפשרות של "שיוך" עתידי ביגור. נאמר ב:

"הסיוע במימון בנייה חדשה, והשיפוץ שיערך בדירות החברים על חשבון הקיבוץ ויעלה את ערך הדירה [ממי"דים], יילקח בחשבון בחישוב זכויות בית האב במסגרת איזון פערי הדירור כחלק מתהליך "שיוך עתידי".

דומה שלא ניתן לנסח את הדברים בצורה ברורה יותר: המשמעות היא שכבר בזמן ההחלטה על "השינוי" נלקחה בחשבון האפשרות של "שיוך" עתידי, שבמסגרתו תתקיים תוכנית לאיזון פערי הדירור.

וזו בדיוק הנקודה שבה אנחנו נמצאים כרגע.

- האם זה נכון שאם יוחלט על שיוך דירות, תיפסק בניית הממי"דים וחיזוק המבנים ביגור?

רמז: לא, אין לכך בסיס!

- מהי בכלל ההתייחסות של גישת "חוברת השינוי" לאפשרות של "שיוך" ביגור?

רמז: חיובית.

- ולסיכום: הצעה פשוטה למצביע המבולבל, או "תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים".

א. בניית הממי"דים ותוכנית "איזון פער הדירות"

1) ביומן מה-27.9.21 הופיעה רשימה של בועז אוחנה בנושא "הסדרי קבע לדירור". בסוף הפסקה הראשונה, הוא אומר: "אני מניח שדי מהר יקפצו עליי על כך שאני מפיץ 'פייק ניוז' או מפחיד את הציבור". וזאת, על כך שבהמשך (סעיף 3) הוא כותב: "בניית הממי"דים וחיזוק מבנים (הינו) פרויקט שללא ספק ייפסק בעת 'השיוך'".

ועוד בהמשך (סעיף 10), הוא חוזר על טענתו זו, ואומר: "פרויקט הוספת הממי"דים יירד לטמיון עם 'השיוך'".

באשר לחשש מהפחדת הציבור הוא צודק. אני יכול להעיד על כך שלא מעט חברים פנו אליי מודאגים מחשש זה.

באשר לשאלה: האם יש כאן דברים לא מבוססים ("פייק ניוז", כדבריו), בואו נבדוק. והמקום הטוב והאמין ביותר להתחיל בו, הוא "חוברת שינוי אורחות החיים" ביגור ("חוברת השינוי") שמחייבת אותנו.

ב"חוברת השינוי" שהתקבלה ביגור ברוב מוחץ, קיים פרק שנושא: "הסדר ביניים - דירור". סעיף 6 בפרק זה (עמ' 78) עוסק בהחלטות לגבי הממי"דים וחיזוק המבנים כנגד רעידות אדמה.

נוכח אי הבהירות שלעיל, טוב שנרענן את זיכרוננו באמור בסעיף זה ובבאים אחריו.

"איזון פער הדירות - שיפוץ דירות קיימות"

6.1. המטרה העיקרית היא העלאת ערך הדירות הישנות והנחותות בערכן, לפחות לסביבת 'הערך הממוצע' של הדירות ביגור.

6.2. תהליך השיפוץ והעלאת ערך הדירות, ישאף לענות על שלושת המרכיבים הבאים:

א. תוספת שטח (חדר) לדירה - שיעלה את ערך הדירה.

ב. מיגון כנגד טילים - בהתאם לדרישות "פיקוד העורף"

מה זה אם לא צעד של "שיוך דה פקטו" או שיוך למעשה. צעד, שבעקבותיו נבנו, כאמור, ביגור שתי שכונות חדשות שלמות!

ואיפה היו אז כל תומכי "הסדר הדיוור" המנסים היום בצורה מסורבלת לסגת מצעד זה!

ג. הצעה פשוטה למצביע המבולבל, או "תמונה אחת שווה יותר מאלף מילים"

1) זה היה באסיפה הקודמת בדיון על "שיוך" (ב-29.9.21). כאשר הסתכלתי על המשתתפים, ראיתי תמונה מדהימה: מלפנים ישבו על כיסאות כ-25-30 חברים מבוגרים, כולם בגיל 70 פלוס (כולל אותי), ומאחור (מחוסר מקומות ישיבה) עמדו עשרות רבות של חברים צעירים (אולי 50).

אחדים מהמבוגרים דיברו על "יגור בת ה-100" או הכבירו מילים על "איומים" וקשיים הכרוכים בתהליך "השיוך".

קבוצת הצעירים המסיבית שידרה ללא מילים מסר ברור אחד: **באנו לכאן לתמוך ב"שיוך"**.

ובצורה מעט פשטנית, ראיתי פתאום "תמונה" של חבר מבוגר הזועק כי "גוזלים ממנו את הקיבוץ" (של העבר), ומולו קבוצת צעירים הנאבקים על כך "שלא יגזלו מהם את העתיד".

ואני אומר לכולנו, במיוחד למבוגרים שבינינו: **התעוררו! אנחנו בשנת 2021 ולא ב-1922! הביטו אל העתיד והפסיקו להתרפק על העבר, שככל שהיה מפואר, התאים לזמנו, ולא לזמננו!**

2) **ומכאן - עצה פשוטה למצביע המבולבל**

למחרת היום הייתה לי "הארה", כאשר נזכרתי בתמונת שני המחנות עם החלוקה הדורית המובהקת, באסיפה שבערב הקודם.

כאשר ניגש אלי ליד חדר האוכל חבר, ידיד ותיק, ואמר שהוא **מבולבל** בקשר להצבעה הקרובה על "השיוך", שאלתי אותו: "מה הילדים שלך חושבים בעניין?".

הוא הרהר מעט, וענה: "יש לי שלושה ילדים ביגור. הראשון - בעד "השיוך", השני - בעד "השיוך", והשלישי - מתלבט".

ואז, ללא מילה נוספת, הוא פסק ואמר: **אם כך, אני הולך להצביע בעד "השיוך"**.

זוהי גם עצתי לכולנו: **תשאלו את ילדיכם. אנחנו אמנם מחליטים על "השיוך", אבל "השיוך" שייך (תרתי משמע) - להם, לילדינו.**

בואו נפעל בראש ובראשונה - איתם ולמענם, ונצביע בעד "השיוך".

למיטב ידיעתי, רוב הקיבוצים שהחליטו על שיוך דירות, כללו בתהליך "השיוך" תכנית של "איזון פערי הדיוור", ואני סמוך ובטוח שכך יהיה גם ביגור, ומשום חשיבות נושאי הממ"דים וחיזוק המבנים לשלומם וביטחונם של מאות חברי יגור, חיוני שנושאים קריטיים אלה ימשיכו ויכללו בתוכנית המשך כזו.

2) **לבסוף, חשוב עוד לציין שהחלטות אלו עוגנו בפרק זה, בדרישה ל"רוב מיוחס" באסיפה.**

בסעיף 12, נאמר:

"כל החלטה על שינוי הסדר הביניים לדיוור (בנייה חדשה ואיזון פערי הדיוור - שיפוך דירות קיימות), תידון באסיפה ותוחלט בקלפי ברוב של 2/3 מסך המצביעים."

לסיכום נושא זה, ההחלטות בנושאי הממ"דים וחיזוק המבנים קיימות ושרירות ביגור, ואין לאיש סמכות לבטל אותן על דעת עצמו.

ב. **ההתייחסות הכללית של "חוברת השינוי" לאפשרות שיוך דירות ביגור**

בהזדמנות זו, חשוב לציין כי תהליך "השיוך" ביגור אינו תהליך מהפכני ושובר מוסכמות, כפי שמעמידים אותו לפעמים. להיפך, ניתן לראות אותו כהמשך טבעי לתהליך ה"שינוי", ופרק הדיוור ב"חוברת השינוי" צפה אפשרות כזו, ואף הכין את עצמו לקראתה.

כבר בפתיחת פרק הדיוור, בסעיף 2, נאמר במפורש:

"הסדר זה מהווה הסדר ביניים עד לקבלת הסדר דיוור מפורט... ובכל מקרה, הוא יהיה כפוף להוראות כל דין, לרבות החלטות רשות מקרקעי ישראל (רמ"י)".

ומיד לאחר מכן, בסעיף 3:

"הסדר זה ייבחן מעת לעת בהתאם להחלטות רמ"י ולמצואות המשתנה."

כלומר, נלקחת כאן בהחלט האפשרות ש"הסדר הקבע" יהיה, למעשה, הסדר שיוך הדירות.

יתר על כן, בסעיף 4 שלאחריו מדובר בפירוט על החברים הזכאים ל"שיוך":

"ככל שיוחלט בעתיד על הקניית זכויות בדירות לחברים. אלו הזכאים לשיוך, כאמור, יהיו מי שהיו חברי הקיבוץ ביום ה-1 במאי 2014 (מועד אישור 'חוברת עקרונות השינוי' בקלפי, או אחריו, או יורשיהם."

ואם זה לא מספיק, הרי שבסעיף 5.2. שבהמשך, נאמר:

"עלויות הקמת דירות חדשות יחולו על בית האב (היחידה המשפחתית - זוג או יחיד)".

מחשבות של "צעירים" על שיוך דירות בועז ומוריה שחר

פנויה בקיבוץ, ועד שלא יבנה את ביתו, אין הוא יכול לגור בקהילה, אליה הוא כה משתוקק להתקבל!

נחזור רגע ליד מרדכי - כאשר הבנים אינם יכולים לממן לעצמם דירה כה יקרה, נדרש הקיבוץ לקבל כל מי שיכול לממן בנייה. כך, מבחן הכניסה לקיבוץ איננו הרצון להשתלב בקהילה, האמונה בצדקת הדרך או החיפוש אחר ערבות הדדית, אלא מצטמצם לשאלה אחת בלבד - "כסף יש?" האם כך אנו רוצים שתיראה קהילתנו? האם אנחנו רוצים להחליף את בנינו באוסף של נובורישים שרוצים וילה מטר מחיפה?

הורשה

שני הוריי (בועז), חברים בקיבוץ שנים רבות. אבי נולד וגדל בו, אימי כאן מגיל 20. העובדה שאין להם "נכס" להוריש לנו כנראה כואבת להם במיוחד. לדעתי, ראוי שהקיבוץ ימצא את הדרך להבטיח יכולת הורשה למי שתרמו את חייהם לצמיחתו ושגשוגו. יחד עם זאת, השלב בו דירה הופכת ממקום מגורים ל"נכס" הוא בדיוק השלב בו הקיבוץ מפריט את עצמו לדעת, ופוגע בקהילה ובחברים הצעירים. את ההורשה יש לפתור בדרכים אחרות.

הטיעון הפרקטי

נטען כאן בעבר כי מרגע שיוחלט על "שיוך", נוכל להיכנס לבולמוס בנייה. המציאות מלמדת אחרת. קיבוצים שהתחילו בהליך "שיוך" נכנסו להקפאת בנייה עד להשלמת כלל ההליך מול רמ"י, עניין של שנתיים ויותר. במקום בנייה, גם של חמש יחידות בשנה, נקבל הקפאה ללא תאריך סיום, אך עם מלאי דירות ההולך וקטן, משום שאלו נמסרות בינתיים ליורשים. גם בלי בנייה, גם בלי מלאי דירות, וגם ללא יכולת להתקדם בינתיים בין דירות מעבר. נשמע חלומי, לא?

לסיכום

הבאנו רק חלק קטן מהטיעונים נגד שיוך ישיר. העבר הקרוב מלמדנו שמדובר בבכייה לדורות, כפי שהחלטה על שכונות הרחבה נתפסת היום. יש שתי דרכים ללמוד מניסיונם של אחרים. הראשונה נקראת איזומורפיזם מוסדי - "נעשה כמוהם כי הם עשו". השנייה נקראת למידה מטעויות. בואו נבחר בדרך השנייה.

נפתח בגילוי נאות:

1. מקומנו בתור לדירת קבע ביגור הוא +100 (ותסלחו לנו אם איננו זוכרים אם הוא 103 או 105).
2. אנו נמנים עם אלו אשר יהנו מהליך ה"שיוך" ונוכל להתקדם במהירות לראש התור.

ואף על פי כן, אנחנו מתנגדים נחרצות ל"שיוך", וחושבים שהוא צעד הרסני עבור קהילת יגור. בשורות הבאות ננסה להסביר למה.

הטיעון המוסרי

קהילה קיבוצית, גם זו ה"מופרטת" ביותר, שומרת על ערבות הדדית גבוהה ביחס למדינת ישראל בכלל, ולמגזר הכפרי בפרט. אחד המקומות הבולטים ביותר בהקשר זה הוא הזכות לקורת גג, המובטחת לכל חבר קיבוץ באשר הוא. עם ההחלטה על "שיוך", חברי הקיבוץ הגרים בקיבוץ נדחקים לאחור בתור לדירה, בעוד אנשים שעזבו את הקיבוץ וגרים במקום אחר, זכאים לרשת את דירת הוריהם (אם אלו נפטרו אחרי היום הקובע). אם אין נמצא דירה עבורם, תופקע אחת - בין אם באיחוד דירות רווקים ובין אם בהסבת מבנים קהילתיים אחרים (בתי ילדים בנתיב ה"ה", למשל). מדובר למעשה ב"מכירת חיסול" של דירות ומבני ציבור בקיבוץ, והוצאתם מידי החברים שבחרו להמשיך ולגור בו, לטובת אלו שאינם מעוניינים בכך. מצב זה הוא בלתי מוסרי מיסודו, ופוגע פגיעה אנושה דווקא במי שבחרו לקבוע את ביתם בקיבוץ.

קליטת בני

שניים מחברינו הם בני קיבוץ, מעורבים בחיי הקהילה, רוצים להיות חברי קיבוץ, אך לצערם אין ביכולתם לממש את רצונם זה, מהסיבה הפשוטה שאינם יכולים לממן בניית בית ב-3,000,000 ש"ח (יד מרדכי, גבעת ברנר). כך נוצר מצב בו שני בני משק איכותיים, חברתיים, אידיאליסטים (רחמנא ליצלן), נאלצים לשכור דירה מיורשי מאן דהוא, אך לא יכולים להתקבל לחברות.

חבר נוסף גר בקיבוץ עין-המפרץ. רגע, גר אמרנו? סליחה. הוא מועמד לקליטה, אך בינתיים גר בקריות, משום שאין דירה

אחיה רב, אלאן רובינל
אליה רובינל
ואל בני המשפחה
אניא אסי עם זאב

אניא זורון עם ג'ילי
אליה ולירון קיין
אמירי וזופר קיין
ואל בני המשפחה

אניא סניר
אניא סניר
ואל בני המשפחה
אהלאת הנכדה-הנינה אנה
בת אמיתין וליא

רגע לפני ההצבעה על הסדרי קבע לדיר/שיוך - דעה פחות פופולארית בועז אוחנה

ייכנס, ומי שלא, כי הוא צעיר, יישאר מחוץ לקיבוץ. עלינו להבין כי המשמעות של שיוך, היא מתן דירות ליורשי חברים על חשבון בנינו הרוצים לשוב ולחיות בקיבוץ, בבית בו גדלו.

הוא מדומה, כי משפחות שיש להן יותר מילד אחד, הורשת הבית או ערכו הכספי, לא באמת תאפשר את המשך המגורים ביגור או החזרה לכאן.

הוא מדומה, כיוון שהוא יצור בטווח הרחוק תהליך של גינטריפיקציה ופערי דיר בתוך הקיבוץ (ראו מקרה קריית ענבים, שם במודע ויתרו על חזרת הבנים לקיבוץ מול קליטת עשירי ירושלים).

הוא מדומה, כי התהליך שהחל לפני כמה שנים בקיבוצים רבים, טרם הבשיל ברובם וטרם ניתן ללמוד את ההשלכות החברתיות על הקיבוצים שבחרו בו. לצערי, במפגשים בנושא השיוך, שמענו את היו"רים והמנהלים, לא את החברים/בנים המתמודדים עם הקשיים ביום יום ולא יכולים לסייע לבניהם לחזור הביתה.

הוא מדומה, כי ה"מתנה" שהמנהל/מדינה נותנת היא לא באמת מתנה. היא יותר דומה לסוכריה רעילה. השיוך יגזול את היכולת שלנו כקיבוץ לייצר פתרונות דיר הולמים לבנינו ולחברינו בהתאם לערכים עליהם גדלנו והתחנכנו. על זה אמרו חז"לנו, "שונא מתנות יחיה".

להערכת, מי שיישא ברוב הנטל הכלכלי של תהליך השיוך הן דווקא המשפחות הצעירות/החברים החדשים, במיוחד אלה שטרם עברו לדירות קבע. מי שישלם את המחיר החברתי של הפסקת קליטת הבנים וחוסר היכולת לאפשר לבניו לחזור לגור לידו, הן גם המשפחות הצעירות וגם משפחות של חברים בגילאי הביניים, אשר ילדיהם נמצאים לקראת מסלול בנים או במהלכו. המחיר כבד וקריטי להמשך היישוב, והוא ממש מעבר לפינה.

אני חושש שאצה לנו הדרך לבחור ב"שיוך". אני חושב שנכון להצביע בשלב זה נגד "שיוך", להקים צוות רחב שיבחן לעומק חלופות שונות להסדרי קבע פנימיים לדיר. כאלה שיאפשרו לנו להמשיך לקלוט את בנינו, לייצר מנגנון הורשה לחברים, להמשיך לבנות דירות חדשות, לשפץ ולתחזק את הדירות הקיימות, לעשות התאמות בריאות ומיגון דירות קיימות.

עוד לא מאוחר מידי.

לפני כארבע שנים החלטנו לשנות את אורחות חינו וליצור קשר בין הפרנסה לתקציב המשפחתי. כחלק מההחלטות בחוברת השינוי, קבענו שנקים צוות שייבחן חלופות שונות להסדרי דיר. לפני כשנתיים התחלנו בתהליך של בחינת חלופות לשיוך דירות לחברים, ולצער, זנחנו מהר מידי את האפשרות להסדרי קבע לדיר ביגור. אני מבין כי בשיוך הדירה למשפחה, יש הטבה כלכלית גדולה, או כמו שאומרים ממש "דיל קרוקודיל". ואני מבין את הרצון של משפחות שיהיה להן נכס בר-הורשה, שיתן לדורות הבאים ביטחון. אבל, לדעתי, הביטחון הזה מדומה.

הוא מדומה, מכיוון שעבורו אנחנו מקריבים את הירושה הגדולה ביותר שאנחנו יכולים לתת לילדינו, והיא האפשרות לחזור, להקים משפחה ולגור לידנו, ממש כפי שאנחנו והורינו עשינו. אפשרות לשמור על חברה שורשית, רב-דורית בקיבוץ.

הוא מדומה, כי יהיו משפחות שיהיה להן קשה לעמוד בנטל של תשלומי ה"שיוך" או הנגזרות שלו (בניית בית חדש, תשלום על תשתיות, תשלום על איזונים בין דירות החברים, תשלום על הקרקע, הפחתת סבסודים כתוצאה מצורך של הקיבוץ לממן את המהלך ועוד). כבר היום יש 14 בתי אב, אשר התקבלו לחברות מספטמבר 2018 (וככל שהקליטה תימשך יהיו יותר), אשר ישלמו 91% מערך הקרקע. הפיתרון של הגדלת חלקת המגורים, שיאפשר הנחה לעוד משפחות (מגרש/דירה מוטבת), יוריד מהזכויות של שאר החברים, שיצטרכו לשלם יותר, כדי להגדיל את דירותיהם, כדי שבניהם יוכלו לגור בהן יותר זמן (כי יהיו פחות דירות פנויות בקיבוץ לשכבות האלה או ששכ"ד יהיה גבוה). כמו כן, היה והשיוך יעבור יש להבחין בין משפחות שגרות בדירות קבע, אשר הסתדרו לכאורה בשוק הדיר ביגור, לבין משפחות שגרות בדירות מעבר ואולי לא יוכלו לבנות או לשפר את מצבן, בניגוד לקיים היום או בהסדר הפנימי המוצע.

הביטחון מדומה, כי לא לכל הבנים תהיה יכולת לשוב ולגור פה, לבנות את ביתם ולממן את עלויות הקליטה שלהם בקיבוץ. כבר היום ברור שבנים שסיימו י"ב כיתות והשתחררו מהצבא, לא בהכרח יהיו להם דירות חיילים לגור ביגור, כי חלקן יבוטלו לטובת יצירת דירות לשיוך לחברים/ליורשים. הם בטח לא ייהנו מההנחה המשמעותית בשכ"ד הקיימת היום. לכך יש להוסיף את מגבלת המגרשים/דירות של יגור לפי תמ"א 35 (סה"כ 700), המציבה גבול ברור לקליטת בנינו בקיבוץ. מי שיתמזל מזלו

רגע לפני ההצבעה יורם ברנע

הגענו לרגע האמת.

הרגע הוא מה אנחנו רוצים מהחיים שלנו, של בנינו ושל נכדינו.

האם אנחנו רוצים להוריש להם חיים כמו שאנחנו גדלנו וכמו שאנחנו הזדקנו או מזדקנים?

ההחלטה על ה"שיוך" היא קו פרשת המים. ואנחנו נדרשים להחליט. כל בעלי זכות הבחירה מחובתם ללכת ולהצביע ולהחליט על עתיד החיים ביגור.

האם אנחנו רוצים להוריש להם חיים כמו שאנחנו גדלנו והזדקנו או רוצים להוריש להם בלוקים או כסף תמורת הבלוקים, במחיר שיגור ביום ההולדת ה-200 לא ישאר זכר ממה שהיה ביום ההולדת ה-100, לכן לכו להצביע.

עית להכיר: גיא קינן

גיא קינן, 23, של צור ודורית, אחות לעמית ונורית. למדה בכרמל זבולון, שנת שירות בפנימיית "אהבה". שירתה כמורה חיילת וכמפקדת לספורטאים מצטיינים. אחרי הצבא עבדה שנתיים בגן אורן. מתחילה לימודי חינוך מיוחד לגיל הרך במכללת אורנים.

יזאר בקיצור

מילה יגורית: בלוקונים
מסורת יגורית: "משחק גדול" - משחק שהיינו משחקים בבתי ילדים. מתחלקים ל-2 קבוצות ומתפזרים בקיבוץ וכל קבוצה צריכה לקחת חלקי פאזל מהקבוצה השנייה.
פינה אהובה עלי ביגור: הוואדי בחורף
שיר יגורי: שיר הפעמון
זיכרון ילדות מיגור: כשהיינו עולים לסלע "גשמיאל" כל ילדי הגן.

עית להכיר: דור גורליק

וקרוב למשפחה של שי. מצוידת בעיקר בשמועות על תקימיסטים, וכמה שהם אגוז קשה יותר משמויץ, לקח לי זמן בהתחלה להשתלב, להכיר. אך מהר מאוד התבדיתי ומצאתי קהילה נחמדה מאוד וססגונית, עם היסטוריה רבת שנים. אני חושבת שיש פה רקמה צבעונית של אנשים, עם רצון משותף לחיים בשלווה, שמירה על מסורת קיבוצית ונתינת מקום להתפתחות, אישית וקולקטיבית. אני אשמח לתרום את חלקי להמשך פיתוח קהילה, שנעים וכיף לחיות בה. מרחב פסטורלי, תומך ומעשיר, של סביבה ושל אנשים, שמתוך היותו כזה בחרנו בו לגדל את ריף.

דור גרנות, 32, נשואה לשי גורליק, הבן של פירה ולאונד. "משלח ידי הוא אוכל. למדתי בישול ואפייה בתל אביב ובאיטליה וכיום אני מתרכזת בעיקר בקונדיטוריה. שייקה עובד בחברת זרעים בשער העמקים ושנינו הורים גאים וטריים של ריף גורליק - בובה בת חודשיים וחצי.

נולדתי בקיבוץ נחשונים, נכדה רביעית לשמויציניקים מקימים. מחצית מילדותי היתה בקיבוץ ומחצית שנייה בראש העין. כך שאני קיבוצניקית בלב, אבל מבינה את שפתם של העירוניים... שירתתי בחיל הים, בבסיס ההדרכה בבת גלים כמפקדת סמלים מבצעיים. אחרי השחרור טסתי לטייל בניו-זילנד ובהודו. ההחלטה ללמוד בישול נבעה מאהבה וסקרנות גדולה לאוכל, לכימיה ולשמח לבב אנוש.

את שייקה פגשתי ברחובות. הוא למד בפקולטה לחקלאות, ואני וחברה טובה מהצבא שכרנו דירת סטודנטים ענקית, היינו צריכות למלא את החלל. היא בחרה בשי, אני בהתחלה הסתייגתי, ואחרי שנה כבר עברנו לגור יחד, רק הוא ואני. חזרנו ליגור ונישאנו לאחר ארבע שנים. ליגור הגעתי עם שי מתוך רצון של שנינו לגור בצפון, קרוב לעיר אבל בכפר,

אישי בקיצור

תחביבי הם אוכל, משפחה, אמנות, קולנוע, מוזיקה, ספורט וטוילים.
מסורת יגורית אהובה עליי במיוחד היא ערבי חג, שנחגגים פה בהמון השקעה.
המקום האהוב עליי ביגור הוא הבית שלנו.

עית להכיר: ערבה ושי אליאס

ערבה ושי אליאס: הורים של איילה, גיא ונועה.
ערבה: לאחרונה סיימתי לעבוד בבית החולים "רמב"ם" כאחות מוסמכת במחלקת פגים וטיפול נמרץ יילודים, לאחר כ-9 שנות עבודה שם. מתחילה בקרוב לעבוד בבית החולים "כרמלי", גם כן בפגייה.
בת להורי, עמירה וצביקה שנקר, ואחות של ארבל, יניב, ירון, כרמל ומירון.

בכל שנותיי גדלתי וחונכתי ביגור, החל מהגיל הרך ועד לתיכון. בצבא שירתתי בתפקיד מש"קית חדר בקרה בהר מירון, והמשכתי את שירותי לעוד 7 חודשי קבע בתפקיד אחראית מחלקה. לאחר הצבא טיילתי כחצי שנה באוסטרליה ובניו זילנד, וכשחזרתי עבדתי במשתלה בתפקיד אחראית קופות למשך תקופה, עד להתחלת לימודי הסיעוד באוניברסיטת חיפה בשנת 2009. בשנת 2012 סיימתי את לימודי הסיעוד והתחלתי לעבוד בבית החולים "רמב"ם". באותה התקופה הכרתי את שי, ובשנת 2015 התחתנו בחצר המשק המשפחתי בכפר חסידים. מאז ועד לפני כשנה גרנו בכפר חסידים עם שלושת הילדים, וחשוב היה לנו לחזור ולגדל ולחנך את הילדים כאן ביגור ולהיות חלק מהקהילה הזאת. בתחושת, מעולם לא עזבתי

את יגור, גם כשגרנו בכפר תמיד היינו כאן. הילדים ידעו תמיד שגם כאן זה הבית שלהם והמעבר שלהם לכאן היה כל כך קל וטבעי להם ולנו.

שי, עובד בעסק המשפחתי במשק בכפר חסידים. נולדתי וגדלתי בכפר חסידים. בבית הספר היסודי למדתי ברכסים, ולאחר מכן, את חטיבת הביניים והתיכון למדתי בכרמל זבולון. לפני הצבא המשכתי ללימודי הנדסאים בבסמ"ת, שם למדתי עם גלי גורביץ ואריאל לניס. בצבא שירתתי בחיל החינוש בתפקיד קצין חימוש. את ערבה הכרתי דרך אחותה ירון ובעלה יואב, שהוא חבר מאוד טוב שלי. התחלנו לצאת ב-2012 וב-2015 התחתנו. לאור העובדה שאני מכיר את הקיבוץ כבר משנת 2000, דרך הלימודים והחברים, לא היו לי יותר מידי חששות מהמעבר. הסיבה העיקרית שלשמה אנחנו רוצים לגור לכאן היא, כמובן, החינוך של שלושת ילדנו, והקרבה למשפחה ולחברים.

ילדו בקיצור

מילה יגורית - כלבונייק
מסורת יגורית - לעלות לראות את הסכר זורם בפעם הראשונה כל חורף.
פינה אהובה ביגור - הבריכה / שיר יגורי - ההר הירוק
זיכרון ילדות מיגור - החוויה של חג פורים בתור ילדה, התחפושות, הביתנים המושקעים שהיו, הרונדו וכל השמחה והכיף של החג הזה.

עית להכיר: אוריאל לניס

אוריאל לניס, של חורחה וליאת, בת 27, אחות של רויטל, אריאל וליהק, עובדת בכלבו וגן "החורשה".
בוגרת "כרמל זבולון". שירתה בצבא כתצפיתנית. אחרי הצבא עשתה "טיול שורשים" בדרום אמריקה שנמשך שנה. מתכננת לצאת בעתיד ללימודים.

ילדו בקיצור

שיר יגורי - "ההר הירוק"
פינה אהובה - הסכר
זכרון ילדות מיגור - ללכת למשק חי עם הגן כשעוד רוחלה סגל הייתה אחראית.

ציפורה (פני) חזן - לזכרה

ציפורה (פני) נולדה ביאשי שברומניה בשנת 1935 למשה ולפרלה למשפחת קוז'וקארו ולה עוד שני אחים: אלזה הבכורה וקרול בן הזקונים.
אביה עבד כמנהל עבודה במפעל לעיבוד עץ, שהיה שייך למשפחה יהודית והם התגוררו במגורי העובדים הסמוכים למפעל.

ציפורה זוכרת את שנות ילדותה הראשונות כנורמטיביות וטובות.

בתחילת שנות ה-40 במהלך המלחמה, כשהיא רק בת 5, התגברו האירועים האנטישמיים וההתנכלות ליהודים אשר אלפים מהם נרצחו.

המפעל יחד עם המגורים נשרפו, וציפורה ומשפחתה נמלטו ושרדו תקופה מאתגרת עד סוף המלחמה. כל אותן שנים התמודדה המשפחה עם מחסור כבד.

עם תום המלחמה משפחתה היגרה לבוקרשט, וציפורה נאלצה לצאת לעבוד ביחד עם אחותה במהלך שנות נעוריה, ולסייע בכלכלת המשפחה.

ציפורה התחתנה בגיל 19 דרך שידוך עם חיים בעלה הראשון, נפרדה ממשפחתה ועברה לגור עמו בברשוב.

לקראת סוף שנות ה-50 של המאה הקודמת בסיוע הסוכנות היהודית עלו ציפורה וחיים לישראל, כאשר הם נעזרים ב"תעודת מסע" תוך ויתור על אזרחותם. כל שהיה להם נותר ברומניה.

לאחר עלייתם ארצה התגוררו בקריות סמוך למשפחתו של חיים.

בשנת 1961 נולד שבתאי וכמה שנים לאחר מכן נולדה בלהה.

מספר חודשים לאחר לידת בלהה, בתחילת שנת 1966, עברו ציפורה וחיים עם הילדים להתגורר ביגור.

חיים לא התאים למערכת הקיבוצית ועזב את הקיבוץ לאחר תקופה קצרה. ציפורה החליטה להישאר, התגרשה מחיים והתקבלה לחברות ביגור.

לאחר מספר שנים הכירה את בעלה השני, סנדר, שהגיע לקיבוץ מיד לאחר המלחמה. הם התחתנו ונולדו להם שלושה ילדים: רון, שי ואורלי.

ציפורה עבדה בבתי הילדים ובהמשך, במשך שנים ארוכות - במטבח ובמטבח של טובפלסט.

במשך השנים ציפורה התמודדה עם בעיות רפואיות שונות, ובחודשים האחרונים חלה התדרדרות במצבה עד אשר נפטרה, כפי שרצתה, בביתה בקיבוץ שכה אהבה.

ציפורה יצרה לעצמה מעגל מצומם של חברות קרובות וקירבה ל"קבוצת ההונגרים" בקיבוץ, אך יותר מכל השקיעה במשפחתה.

הייתה אישה אמיצה, ישירה, נבונה, בעלת חוש הומור ואף ציניות, לצד רגישות גבוהה, חריצות ויכולת נתינה, שממנה נהנו ילדים רבים ביגור.

נדמה כי מילות תנחומים, שקיבלה בלהה מבחור אמריקאי, ששהה שנתיים ביגור במסגרת האולפן, מעידה כאלף עדים על מי שהיתה ציפורה.

"בלהה, כל כך מצטער לקרוא את זה. אמא שלך היתה אישה מיוחדת, שממש הערצתי בתקופתי ביגור. ביליתי הרבה זמן איתה בעבודה במטבח. רכשתי הרבה תובנות מדבריה ומהאופן בו התייחסה לחיים ולאנשים אחרים. אדיבותה כלפיי תרמה לתחושה שיגור הוא בית בשבילי וכי אוכל להיות חלק ממשפחת יגור. קבלי את משאלותיי לנחמה ויהי זכרה ברוך".

ציפורה הותירה אחריה 5 ילדים, 9 נכדים (עידו, לי, אסי, עומר, אורי, גיל, יובל, יונתן ואנה) ונין אחד (יוסף יצחק).

אוהבים וכואבים.

יהי זכרך ברוך.

ראשית, אני רוצה להודות לכל מי שפינה מזמנו והגיע להיות איתנו היום. תמה מסכת חיים מלאת אתגרים, תהפוכות, החלטות אמיצות והרות גורל ברמה האישית והמשפחתית. אישה חזקה, אמיצה, ישרה, סקרנית, מלאת תשוקה לחיים, בהם נאחזה לאורך שנים ארוכות וצלחה אתגרים רפואיים.

אישה ללא השכלה פורמלית אך חדה כתער. אישה המשקפת דור שלם שצמח בארץ זרה, עלה לארץ הנכספת, נדרש ללמוד שפה, להשתלב באורחות הארץ החדשה ולהקים בה חיים חדשים.

תבניות בית היציקה, בה נוצקו אנשים דוגמת אמא שלנו, נשמדו מזמן ואינם עוד. ילדות בצל המלחמה בבית קשה יום, יציאה מוקדמת לעבודה, נישואין ראשונים שלא מבחירה, עלייה לארץ וניסיונות השתלבות בה.

הגעה לקיבוץ, מעוז הישראליות - ובתום שנת ניסיון היא מקבלת החלטה הרואית להישאר בקיבוץ, ללא אבא שלי אשר לא התאים למערכת הקיבוצית, הכול כדי לדאוג לשני הגוזלים שלה ובכל מחיר שיידרש, במקרה זה, פירוק המשפחה. ומכאן, המשפחה הייתה הכול, הייתה מעל הכול.

אמא, נהוג לומר, "זכתה במשפחה אוהבת וכיו"ב".

את לא זכית - את יצרת את המשפחה שלך בעשר אצבעותיך, בהשקעתך, בדאגתך, בזיעתך, באהבתך. גדולתך הייתה בכך, שכל אחד מילדיך היה משוכנע, כולל אני, כמובן, שהוא הנבחר ואותו את אוהבת מכול.

המשפחה גדלה - ואת השתלבת בקיבוץ. לא אשכח את שיחת הטלפון בה אמרת לי, כי את שוקלת לבקש להפסיק לעבוד (כמובן, כאשר היית כבר בגיל פנסיה). אני זוכר את תחושת הסיפוק שעטפה אותי כאשר אני אומר לעצמי: "יתדרשי, מגיע לך, מגיע לך הכול, והלב עולה על גדותיו מגאווה, תוך שאני מבין כי את מרגישה שייכת ושוות זכויות. האינטליגנציה של אמא באה לידי ביטוי בעיקר בקרב המשפחה, המקום הבטוח שלה, בהומור שלה, אמרות הכנף וההערות העוקצניות.

לי ולשלושת בניי יש מנהג מזה הרבה שנים, כשאנו נפגשים ארבעתנו בימי ההולדת שלנו לארוחה טובה, תמיד שמעתני אותם מספרים אחד לשני בדיחות או הערות עוקצניות ששמעו מסבתא ציפורה בביקור האחרון. ואני - הייתי צופה מהצד, מקשיב ולבי מתמלא גאווה, אהבה!!

אמא - הזרקת לי לעורקים את הדלק החשוב ביותר בחיים האלה - אהבה ללא תנאי! על כך, זכיתי להודות לך ואודה לך עד סוף ימי.

אמא, ידעת עדנה מאוחרת בזוגיות עם סנדר, ומאז פטירתו התרכזת ונהנית מהמשפחה אשר התרחבה כל העת, עד לידתו של נינך הראשון בשנה האחרונה.

ב-2014 קיימנו טיול שורשים לרומניה. את התחברת חזרה לנופי ילדותך באופן עמוק ומרגש, ואנחנו התרגשנו איתך וחוונו חוויה ייחודית ומאחדת של משפחתנו הגרעינית.

אני גם רוצה להודות לכל מי שסייע לנו במסירות אין קץ: לכרמלה בר על הלב הרחב שלה ועל כל מה שהעניקה לאמא, וגם לאמנון מאירי שהיה מבקר את אמא באדיקות ראויה להערצה.

ולכל בית יגור, כי להשתלבות עליה דיברתי יש שני צדדים - וקהילת יגור היה הצד המקבל והמאפשר את ההשתלבות.

And, Dear Shanta

You first met mom in March 2019 in a shaky medical condition, going in and out from hospital.

You gave mom and us 2.5 last years that were above and beyond our best dreams.

You and mom, lived together, with laughter and cry, argues and kisses

Both of you knew everything on the other one, to the extent of the smallest details of life, family etc.

During corona time, you found yourselves isolated together, participating in the family zoom meetings every Saturday night, as one unit and became closer and closer.

Shanta - we would like to tell you that we simply love you, deep, genuine love from the bottom of our hearts.

You are, and always will be, part of our family.

ועכשיו, אמא, את יכולה לנוח באדמה הטובה של יגור מול הכרמל, הנוף של הבית שלך, הבית שלי, כי אולי יצאתי מיגור לפני שנים רבות, אך מעולם לא עזבתי, כי את יגור אי אפשר לעזוב.

זר לא יבין זאת - אך המבינים מבינים והם רבים כאן בקהל.

אמא, נתת לנו את האפשרות להיפרד ממך, כל אחד באופן פרטי ומיצינו האפשרות הזו עד תומה.

נוחי בשקט שלוה ושלו. אנו, משפחתך, נמשיך לחיות, כאשר אנו אוהבים אותך עד אין קץ, כשאת כל העת עימנו, כל יתרת חיינו!

שבתאי

שלושת החודשים האחרונים במסע חיך אמא היו כואבים, קשים ועצובים. הם היו עול כבד ומתמשך, פיזי ורגשי לך ולנו, כאשר בצער גדול הבנו שהדרך שנתרה היא קצרה ובכיוון אחד בלבד. לאט לאט נסגרת בתוכך והפנמת את גורלך.

היית קשובה עד רגעייך האחרונים, אך המעטת לדבר. אחד הדברים האחרונים שאמרת לי היה לפני כשבוע או שבועיים, כשבאתי לעזור לשנטה באחד מן הלילות הקשים. השעה הייתה ארבע לפנות בוקר לערך ושאלתי אותך אמא איפה כואב לך? מה להביא לך? ואת הסתכלת עלי בכאב, בדממה חודרת והדבר היחיד שאמרת לי: "החולצה שלך הפוכה".

ביום הכיפורים התקשרנו לרון ולבלהה ואמרנו להם שהם צריכים להגיע בהקדם, כאשר ביום שישי בבוקר רון שלח לי את כרטיס הטיסה שלו לאותו הלילה (בלהה כבר הייתה בשדה התעופה בלונדון לפני עלייה למטוס). מיד התקשרתי אליו ואמרתי לו: "רון, כבר לא תזכה לראות את אמא לפני 'שעת הנעילה' של חייה". עשינו שיחת וידאו כאשר אמא בנשימותיה האחרונות. היה שם פורקן גדול של כאב והבנה שאנו יתומים. הבנה, אך עדיין לא הפנמה. כמה דקות אחר כך נדם ליבה לעד.

ככל שחלפו השנים, וזה קרה הרבה אחרי הילדות, הבנתי עד כמה אמא דומיננטית בחיי, עד כמה אני חלק ממנה ובעיקר היא חלק ממני. עד כמה עוצבתי בתכונות, ביכולות, בהתנהגות ובאופי מאמא.

כשהיית בקרב משפחתך והרגשת מוגנת ובטוחה היית בשיאך עם ביטחון עצמי, חוש הומור, ישירות רגישות ורגשנות ועם המון חוכמה, חדות ותובנות של מי שעברה דרך קשה וארוכה.

אנחנו מביאים אותך היום לקבורה אל מול הכרמל, במקום שהיה לך בית מוגן ואהוב במשך כל כך הרבה שנים. אל מול הכרמל וצמוד לאבא אחרי שנים של געגוע.

בסוף השבוע ראינו מעט תמונות, סרטי וידאו ותיעוד של מסע השורשים שלנו לרומניה ב-2014, ופתאום נזכרתי בדברים הטובים, באור, בבדיחות, בסרקזם, בארוחות המשותפות, בבילויים, בצד החיובי של חיך. זיכרון שהוקחה בחודשים האחרונים בצל הדאגה והעיסוק בבריאותך. הזיכרון החיובי הוא שילוה אותי אמא בהמשך.

אי אפשר להזכיר את השנים האחרונות בלי שנטה האהובה והמדהימה. היא הייתה המטפלת, השותפה, החברה, הרופאה וגם לעיתים מי שזכתה להערות הישירות מדי שלך. אמא אהבה והעריכה את שנטה מאוד ואנו איתה. שנטה אנו מחבקים, מעריכים ואוהבים.

חשוב לי להודות לכל אחת ואחד מכם על שהגעתם היום ללוות אותנו. אני רוצה לציין את הרוח היגורית המיושמת ע"י צוות של אנשים מופלא, רגיש, מחויב ומתמיד. אני חושב שלעיתים, כשאתה בתוך שגרה של מערכת, אתה נוטה לראות את הצד השלילי, אך אנחנו כמי שחווינו את יגור מהצד בשנים האחרונות נרגשים, נפעמים ומלאי הודיה על חיבוק חם ומתמשך לאורך שנים ארוכות ששיאו בתקופה האחרונה.

אנו רוצים להודות להרבה אנשים שסייעו לאורך הדרך ובימים אלו בפרט ונעשה זאת בהמשך, אך בעת הזו ברצוני לציין את דליה ומיכל הרגישות, המכילות ואשר כל-כך סייעו לאמא ולנו.

תודה נוספת ומיוחדת לד"ר סמדר וכל צוות המרפאה על טיפול מסור ומתמשך ועל כך שאפשרתם לאמא לסיים כבקשתה במיטתה, בביתה. זה לא טריוויאלי ולא פשוט ואפשרתם לנו להגשים זאת.

אמא,

חיך היו מלאים באתגרים וקשיים אך גם במשפחה אוהבת והרבה רגעי אושר ואור. את זכאית לנוח עכשיו ואנחנו ברשותך נמשיך לבקר כאן אותך ואת אבא.

אוהב וכל-כך מעריך אותך אמא יקרה שלי.

שי

אמא יקרה שלי,

אני רוצה להודות לך אמא על כל האהבה שתמיד נתת לי, על העזרה בכל דבר ודבר שהייתי זקוקה לו ועל הדאגה בכל יום ויום.
כל דבר שקרה לי תמיד היית הראשונה לדעת, לפעמים כעסת עלי, אבל תמיד ידעתי שזה לטובה, ושנייה לאחר מכן כבר סלחת לי.
תמיד אומרים שאמא יש רק אחת, אבל אמא כמוך באמת לא תהיה לעולם.
בשבוע האחרון לפני שהלכת, הודיעו לי שאני עכשיו מדריכה בעבודה, לא הספקתי להודיע לך, אבל אני מקווה שאת רואה הכל מלמעלה וגאה בי.
תמסרי ד"ש מלא געגועים לאבא ולכולם.
תדעי שאת יכולה לישון בשקט, כי שבתאי, בלהה, רון ושי שומרים עלי.
אוהבת, מתגעגעת ואזכור אותך תמיד.

אורלי

תודות בשם המשפחה

אנו רוצים להודות לכל בית יגור על ההשתתפות, העזרה והתמיכה.
תודה מיוחדת לאנשים שסייעו לנו בתקופה האחרונה -
בועז אוחנה - על אכפתיות, הדאגה והעזרה.
אייל שריג, דליה שוחר ומיכל שמיר - על תמיכה וסיוע מתמשכים מכל הלב.
נורית זיידל - על התמיכה באורלי ברגעים אלו ובמשך כל כך הרבה שנים.
ד"ר סמדר וכל צוות המרפאה - על שירות מקצועי, רגיש, אכפתי ומאמץ מתמשך.
לרוחלה סגל - על הסיוע בטקס הלוויה וימי השבעה.
לאמנון מאירי ולכרמלה בר - על הליווי והתמיכה מעומק ליבם במשך תקופה ארוכה.
לרני בן דור ויעל לייזרין - על התמיכה והסיוע הרבים בכל מה שנדרש בתקופת השבעה.
ליעקב זך - על ההגברה.
לראובן שניידר ולפנחס בירך - על הטיפול בקבורה.
למודי למדן - על טקס הקבורה.
לצילה פז - על הסיוע הבירוקרטי.
לפנינה ויאיר עוגן - על השכנות הנפלאה.
לצוות המסור שסייע בהליך הקבורה.
ולכל האחרים שסייעו בנחמה, בכיבוד ובסיפורים שהאירו לנו פנים נוספות של אמא.
מוקירים ומעריכים מאוד -

שבתאי, בלהה, רון, שי, אורלי וכל המשפחה המורחבת

תופרים חליפה חדשה לענף הבגד. המכבסה ומחסן התאים עוברים שיפוץ ושינוי. המכבסה נשארת במקומה, בשטח מעט מצומצם יותר ועם מכונות חדשות. מערכת האנרגיה והמים מתחדשת ומתייעלת. מחסן התאים ושטח הקיפול יעברו לשטח תאי הסינטטי והיד השנייה.

קטיף הכותנה 2021. השבוע הסתיים קטיף הכותנה, שהשנה הסתכם ב-460 דונם בלבד. בתחילת עונת הזריעות רמת מחיר הכותנה היה נמוך מאוד, ורק במהלך השנה המחירים זינקו והגיעו לשיא של כל הזמנים. הסיבה לעליית המחיר היא היציאה ההדרגתית מהקורונה ובצורת קשה בקליפורניה, שהיא יצרנית כותנת הפימה הגדולה בעולם. לאור צפי של שמירת המחיר הגבוה התכנית היא להגדלה משמעותית של שטחי הכותנה ביגור בעונה הבאה. במקביל לקטיף הכותנה הסתיים גם דייש הבוטנים בהיקף של 440 דונם עם איכות טובה ויבולים גבוהים ובמיוחד.

לציבור נהגי הקלנועיות - דורון גרודמן

מי שבחר להגיע לסטופמרקט על גבי קלנועית, רצוי שיעשה זאת על הדרך העוקפת שנסללה למטרה זו. מי שבכל זאת בוחר בכביש הגישה הראשי עליו לדעת, כי על פי חוק הוא חייב לנסוע על המדרכה.
 על פי תקנה 39 י"א לתקנות התעבורה - תנועת הקלנועית:
 א. לא ינהג אדם בקלנועית בכביש אלא לשם חצייתו.
 ב. על אף האמור בתקנת משנה (א'), מותר לנהוג בקלנועית בכביש, אם מתקיים אחד מאלה:
 1. הכביש הוא בתחומי מושב, קיבוץ או כפר;
 2. הכביש הוא בדרך עירונית ומתקיים אחד מאלה: אין לצד הכביש מדרכה; לא ניתן לנסוע על המדרכה מפאת מידותיה, מצבה או מכשולים המצויים עליה.
 ובלי קשר לחוק, נסיעה על הכביש לסטופמרקט עם קלנועית היא מיותרת ומסוכנת מאוד. מומלץ לבחור בדרכים החלופיות.

סעו בזהירות!